

на двѣ чети : едната чета трѣбаше да удари отъ едната страна , а другата — отъ друга . Гореказанииятъ планъ ми са не харесваше ; но азъ трѣбаше да сжмъ заедно съ другарите си . Когато са събрахме при циганската махада синца , то азъ казахъ на другарите си така : » Ние са рѣшаваме да нападнемъ на кадийскиятъ конакъ ; а на другарите ни конете сж въ ханътъ ! . Ако са удариме съ сейменете , то другарите ни не ще могатъ да зематъ конете си и не ще могатъ да бѣгатъ . Конете би трѣбало да са намиратъ извънъ градътъ , по краищата . — » Ти не трѣба да берешъ грижа за тие нѣща , защото ние сичко сме нарѣдиле както трѣба « , казаха другарите ми , и азъ бѣхъ принуденъ да са покора на вишегласието . Провалихме зидътъ , отворихме вратата и влѣзохме вътре . Кадиятъ не бѣше дѣгналъ , защото свѣщъ още свѣтеше въ стаята му . Когато стоѣхме на дворътъ , то двѣ кадѣни изъ харемътъ на кадиятъ , излѣзоха по вѣнъ и видѣха ни . Повдигна са викъ , крѣсакъ и голѣмъ плачъ . Кадѣните побѣгнаха назадъ , а ние са спуснахме и влѣзохме заедно съ тѣхъ въ харемѣжкътъ . Кадиятъ ни посрѣшна съ пищовете , но ние му пресѣкохме рѣцете и вързахме го . Вързахме така сжщо и сичките други живи сжщества , които са намираха въ къщата . Ние земахме сичко , щото намѣрихме : пари , много сребарни и златни нѣща и нѣколко рѣвца съ жълтици . Когато свършихме своите работи , то трѣбаше да помислиме какво да правиме съ кадиятъ и съ неговото семейство . Моето мнѣние бѣше таково , че трѣба да са исколатъ и жените и дѣцата , защото ако са оставатъ живи , то твърде